

Bir Cambaz'ın Yüzünden

– M.Kılıçel · 23 Mart 2016

Tende ateş yanıyor,ter kaynayıp soğuyor
Dünya akdine vardı,mahşere yer veriyor
İki cümle tatlı söz,sonra mermi yağıyor
Bir cambaz'ın yüzünden ne çocuklar ölüyor

Abdestsiz kör bir kuşun sinesine oturur
Daha yermisindedir şهادete kavuşur
Avucunda kınası toprağa nasip olur
Bir cambaz'ın yüzünden ne fidanlar kuruyor

Yaşlar akıyor gözden,derman kalmamış dizden
Ciğerinde kor yanar,bir şey gelmez elinden
Filizlenir yeşerir acıları yeniden
Bir cambaz'ın yüzünden ne analar yanıyor

Bükülmüş iki büklüm belinde koca kambur
İçten içe yıkılmış mertçe dayanır durur
İlikleri sızlasa gene sağlam görünür
Bir cambaz'ın yüzünden ne babalar eriyor

Sandığında çeyizi ellerinde kınası
Teselli verir durur annesi ve babası
Avutmazki hiç bir söz bitmez kederi yası
Bir cambaz'ın yüzünden ne niyazlar bitiyor

Nasıl reva görülür sabiye dert fermanı
Bebek yaşta hakmıdır alsa yetim unvanı
Büyüdükçe yıkılır zamanla yanar canı
Bir cambaz'ın yüzünde ne hayatlar bitiyor

Böğrüne bir ok saplar duysa kara haberi
Bahar'ına kar yağar vakti olur zembheri
Perde iner gözüne gördüğü hep zifiri
Bir cambaz'ın yüzünden ne eşler dul kalıyor

Tütmez olur bacası sesler yükselmez candan
Perdeleri sökülür kirlenir dökülür camdan
Yıkılır sağı solu virane olur seyran
Bir cambaz'ın yüzünden ne ocaklar sönüyor

M.Kılıçel